

F. t. l. vedr. retsplejeloven

ens § 792 a, stk. 1, gælder for bl.a. *optagelse* af personfotografi med henblik på senere identifikation.

3.2.2.2. Den fotograferede person er ikke konkret mistænkt

Betingelserne for forevisning for udenforstående af fotografier af personer, der ikke konkret er mistænkt i forbindelse med den nu foreliggende sag, bør efter udvalgets opfattelse fastsættes på en sådan måde, at det markeres, at et sådant indgreb anses for væsentligt mere alvorligt end det indgreb, der består i forevisning af fotografier af en mistænkt.

Kriminalitetskravet for forevisning af sådanne fotografier foreslås derfor skærpet, således at forevisning af billeder af ikke konkret mistænkte personer kun må ske, såfremt det sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Herved fastsættes kriminalitetskravet i overensstemmelse med det tilsvarende krav i § 792 b, stk. 1.

At få forevist sit billede for udenforstående i forbindelse med efterforskning af en lovovertrædelse er et væsentligt indgreb. Udvalget foreslår derfor ud over det skærpede kriminalitetskrav, at den pågældende til lige tidligere skal være fundet skyldig i en lovovertrædelse af en vis kvalificeret karakter, der generelt kan berettige til den senere benyttelse af et billede af den pågældende til forevisning i forbindelse med efterforskning af kriminalitet.

Udvalget har i den forbindelse overvejet, hvor længe et billede af en tidligere straffet bør kunne anvendes til fotoforevisning, når der ikke er registreret ny kriminalitet vedrørende den pågældende. Efter de gældende administrative forskrifter må personfotografier optaget med henblik på senere identifikation opbevares i 10 år, hvorefter de skal destrueres.

Rigspolitechefen har over for udvalget oplyst, at 10-årsfristen blev indført i fototeket i midten af 1970'erne som følge af, at opbevaringskapaciteten var nået og ikke kunne udvides. Tidligere blev personfotografier opbevaret, indtil personen afgik ved døden. I 1986 blev opbevaringstiden i forevisningssamlingen ændret til at være 5 år plus løbende år. Dette skete på grund af, at de største grupper i samlingen indeholdt så mange fotografier, at vidnerne »kørte træ«, inden grupperne var set færdige. Dertil kommer, at et vidne, der ofte kun har set en gerningsmand i et kort øjeblik, kan have vanskeligt ved at genkende personer på fotografier, der er op til 10 år gamle. Opbevaringstiden i udlånsamlingen er fortsat 10 år. Rigspolitechefen anser det for meget væsentligt, at personfotografier fortsat kan opbevares af politiet i 10 år, idet også et op til

10 år gammelt fotografi kan være anvendeligt for politiet i en eftersøgnings- og genkendelsessituation. En kortere, generel opbevaringstid for optagne personfotografier vil således kunne forringe politiets efterforskningsmæssige udbytte af at anvende fotografier.

Heroverfor står imidlertid, at det kan være krænkende for den person, hvis fotografi er optaget i politiets forevisningssamling, såfremt den pågældende i en længere årrække bliver fremvist for vidner, med de genkendelsesmuligheder som det indebærer, navnlig hvis den pågældende ikke siden har begået kriminalitet.

Udvalget foreslår på den baggrund, at den periode, hvor et fotografi kan forevises for personer uden for politiet, uanset at den pågældende ikke konkret er mistænkt i forbindelse med den nu efterforskede kriminalitet, fastsættes forskelligt alt efter den tidligere lovovertrædelses karakter. Det foreslås således, at forevisning for personer uden for politiet kun må ske, såfremt den fotograferede inden for de seneste 5 år er fundet skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Reglen er ikke til hinder for, at politiet kan opbevare fotografierne i indtil 10 år eller mere og anvende dem internt i efterforskningen, når blot fotografierne ikke forevises for personer uden for politiet, medmindre den pågældende konkret er mistænkt.

Er den pågældende fundet skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, finder udvalget dog, at fotografierne bør kunne forevises for personer uden for politiet i indtil 10 år efter afgørelsen. I disse tilfælde vil straffen således typisk være af længerevarende karakter. Ofte vil den pågældende derfor kun netop være løsladt fra afsoning eller slet ikke løsladt endnu - når der er forløbet 5 år. En regel om, at fotografiet også i sådanne sager alene kan anvendes i en periode på 5 år fra den seneste afgørelse, ville således indebære, at fotografier af personer, der er dømt for meget alvorlige forbrydelser, f.eks. visse sædelighedsforbrydelser eller personfarlige forbrydelser, kun kunne anvendes til fotoforevisning i en meget kort periode eller slet ikke efter personens løsladelse.

Er den pågældende derimod alene fundet skyldig i en lovovertrædelse, der ikke kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, foreslås det, at billedet ikke skal kunne forevises for personer uden for politiet, medmindre den pågældende konkret er mistænkt.

I betingelsen om, at den pågældende skal være »fundet skyldig«, ligger et krav om, at det er domstolene, der har taget stilling til spørgsmålet om skyld. I de tilfælde, hvor en sag sluttes med et tiltalefravald ef-